

Sygn. akt II KK 597/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Piotr Mirek

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **M. G.**

skazanego za czyn z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 28 lutego 2023 r. kasacji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa Praga

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 25 sierpnia 2022 r., sygn. akt VI Ka 1392/21

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt III K 761/20,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięć
zawartych w pkt I.1, I.2 oraz I.3 – w odniesieniu do czynów
zarzucanych oskarżonemu w pkt 1 i 5 aktu oskarżenia, pkt III oraz
pkt IV i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie.**

UZASADNIENIE

M. G. został oskarżony w kolejnych punktach aktu oskarżenia o popełnienie:

1. przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 11 § 3 k.k.s.;
2. przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 i § 3 k.k.s.;
3. przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 i § 3 k.k.s.,
4. przestępstwa z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 i § 3 k.k.s.,
5. przestępstwa z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 i § 3 k.k.s.,
6. przestępstwa z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 i § 3 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 31.05.2021 r., sygn. akt III K 761/20, Sąd Rejonowy Warszawa Praga - Północ w Warszawie uznał M. G. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i orzekł karę łączną grzywny w wysokości 720 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka oraz zasądził na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.

W następstwie apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego, Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2022 r., sygn. akt VI KA 1392/21, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że rozwiązał karę łączną grzywny (orzeczoną w punkcie 3), uchylił orzeczenie z punktu 1 wyroku w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 1 aktu oskarżenia i w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 44 § 1 i § 3 k.k.s. umorzył postępowanie, a kosztami postępowania w tej części obciążył Skarb Państwa oraz uchylił orzeczenie z punktu 2 wyroku w odniesieniu do czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie 4 i 5 aktu oskarżenia i w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 44 § 1 i § 3 k.k.s. umorzył postępowanie, a kosztami postępowania w tej części obciążył Skarb Państwa. Jednocześnie, na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 k.k.s. pozostałe, orzeczone wobec oskarżonego kary grzywny połączył i orzekł karę łączną grzywny w wysokości 360 stawek dziennych, po 100 złotych każda stawka. W

pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa Praga i zarzucił mu rażące naruszenie przepisów prawa, mające istotny wpływ na treść wyroku sądu odwoławczego, a mianowicie:

- art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 44 § 1 i § 3 k.k.s., poprzez jego zastosowanie pomimo braku przesłanek wskazujących na przedawnienie karalności czynów zarzucanych M. G. w pkt 1 i 5 aktu oskarżenia;

- art. 15 zwr ust. 6, art. 15 zwr¹ ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz art. 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw poprzez ich niezastosowanie i uznanie, iż doszło do przedawnienia karalności czynów zarzucanych M. G. w pkt 1 i 5 aktu oskarżenia, co w konsekwencji doprowadziło do zmiany wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 31.05.2021 r. sygn. akt III K 761/20 m.in. poprzez uchylenie orzeczenia z punktu 1 wyroku w odniesieniu do czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt 1 aktu oskarżenia i w tym zakresie umorzenia postępowania oraz poprzez uchylenie orzeczenia z pkt 2 wyroku w odniesieniu do czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie 5 aktu oskarżenia i w tym zakresie umorzenia postępowania.

W związku z tymi zarzutami skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie, celem ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej uwzględnienie jako oczywiście zasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i jako taka zasługuje na uwzględnienie- w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Zaskarżony nią wyrok wydano z rażącą obrazą wskazanych w zarzutach kasacji przepisów, która- z racji na swój charakter- miała istotny wpływ na jego treść..

Zwrócić należy uwagę, że Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie pomimo uchylenia pkt 1 wyroku Sądu I instancji w odniesieniu do czynu

zarzucanego oskarżonemu w pkt 1 aktu oskarżenia oraz jego pkt 2, w zakresie czynów zarzuconych oskarżonemu w pkt 4 i 5 aktu oskarżenia, i w tym zakresie umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 44 § 1 i 3 k.k.s., w uzasadnieniu wyroku przyznał, że popełnił błąd. Na s. 8 i 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku stwierdził, że na podstawie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2011 r., III KK 173/21, błędnie uznał, że wynikająca z art. 15 zzzr ust. 6 wspomnianej wcześniej ustawy z dnia 2 marca 2020 r. norma o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia dotyczy jedynie przestępstw, wykroczeń, przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych popełnionych w okresie od dnia wejścia w życie tego przepisu do dnia jego uchylecia. Przyznał dalej, że nie dostrzegł, iż z art. 7 ustawy z 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2021, póź. 1023), obowiązującym od 22 czerwca 2021 r., wynika, że przepisy te stosuje się także do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Powyższą ustawą dodano art. 15 zzzr(1), w którego ust. 1 przewidziano, że w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 6 miesięcy po ich odwołaniu nie biegnie przedawnienie karalności czynu oraz przedawnienie wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe. W jego ust. 2 przewidziano, że okresy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia 14 marca 2020 r. - w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego, oraz od dnia 20 marca 2020 r. - w przypadku stanu epidemii.

W związku z powyższym, w badanej sprawie doszło do zawieszenia terminów przedawnienia przestępstw zarzucanych oskarżonemu w pkt 1 i 5 aktu oskarżenia, które upłynęłyby z dniem 31 grudnia 2021 r. (w przypadku przestępstwa zarzucanego w pkt 1 aktu oskarżenia) oraz z dniem 25 listopada 2021 r. (w przypadku przestępstwa zarzucanego w pkt 5 aktu oskarżenia). W konsekwencji, nie było podstaw do orzeczenia o uchyleniu wyroku Sądu I instancji w zakresie tych przestępstw i umorzeniu postępowania w tym samym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

